

**SELOSTUS ZAMOSKVORETSHJEN
KOMMUNISTIEN YLEISESSÄ KOKOUKSESSA
MARRASKUUN 29 pnä 1920⁷⁹**

LYHYT LEHTISELOSTUS

Tov. Lenin puhui verrattain seikkaperäisesti virkavaltaisuutta vastaan käytävän taistelun kysymyksestä, jota niin sanottu „oppositiomme” pitää miltei periaatekysymyksenä väittelyissään kuvernementtikonferenssin enemmistöä vastaan. Todeten myönteiseksi sen, että „oppositio” on asettanut tämän kysymyksen päiväjärjestykseen, Lenin samalla arvosteli oppositiota ankarasti siitä, että se suhtautuu kysymykseen kevytmielisesti. Osoitettuaan, mitkä syyt ovat johtaneet virkavaltaisuuden henkiinheräämiseen Neuvostovaltiossamme ja mikä pitää sitä yllä nykyaikana, Lenin varoitti erittäin vakavasti tovereita luulemasta, että tätä pahaa vastaan voidaan taistella paperipäätöslauselmien ja pelkän sisällyksettömän arvostelun avulla. Niinhän menshevikitkin ja eserrät, jotka tahtovat tämän kysymyksen avulla hankkia itselleen pääomaa, moittivat meitä siitä, ettemme kykene hävittämään virkavaltaisuutta neuvostokoneistotamme. Aikoinaan nämä herrat sanoivat, että me emme kykene puolustamaan Neuvostovaltiotamme, ja nyt he sanovat: „mitä tulee puolustukseen, niin siinä onnistuttiin, mutta virkavaltaisuus on neuvostolaitoksissa kuitenkin säilynyt, vaikka Lenin on muka siinä ja siinä kirjasessa kirjoittanut, että Neuvostojen vallan aikana virkavaltaisuus hävitetään”.

Todellisuudessa se ei pidä lainkaan paikkaansa.

Ennen kaikkea on parannettava yleensä elinoloja, ettei työläisen tarvitsisi juoksennella pussi selässä viljan haussa, että sadat tuhannet ja miljoonat työätekevät kävisivät läpi Työläis- ja talonpoikaisinspektion koulun ja oppisivat hallitsemaan valtiota (sitähän meille ei ole opettanut kukaan),

jotta he voisivat astua satojen tuhansien porvarillisten byrokraattien paikalle.

Samalla muutama sana Työläis- ja talonpoikaisinspektiosta. Tämä elin muodostettiin noin vuosi sitten, mutta valmentavana valtionhallintakouluna se on toistaiseksi tehnyt vähän. Ei olisi haitaksi, jos toverit, jotka tahtovat todella edistää taistelua virkavaltaisuutta vastaan, tekisivät työtä tällä alalla ja ottaisivat hyödylliset opetukset varten.

Lenin korosti, että taistelu virkavaltaisuutta vastaan on erittäin kärkevä kysymys nimenomaan Moskovassa sen vuoksi, että täällä toverit joutuvat tekemisiin paitsi Moskovan myös koko Venäjän byrokraattien kanssa, koska keskusvirastot sijaitsevat Moskovassa. Moskovassa on 200.000 neuvostotoimihenkilöä, joista voidaan lähitulevaisuudessa siirtää Pietariin vastaavien virastojen mukana vain 10.000.

Neuvostokoneiston virkavaltaisuus ei ole voinut olla tunkeutumatta puoluekoneistoon, koska nämä koneistot kytkeytyvät läheisesti toisiinsa. Taistelu tätä pahaa vastaan voidaan ja pitää asettaa nykyään päiväjärjestykseen, mutta ei siten, että arvostellaan arvostelun vuoksi, vaan siten, että osoitetaan, millä tavalla tätä taistelua on käytävä käytännössä, ja — mikä on vieläkin parempi — todella käydään sitä niissä laitoksissa, joissa arvostelevat toverit työskentelevät, sekä tiedotetaan tämän taistelun tuloksista ja opetuksista.

LOPPULAUSUNTO

Loppulausunnossaan tov. Lenin osoitti melko jyrkässä äänilajissa „vastaväittäjilleen”, että kommunistien on sopimatonta arvostella niin perusteettomasti Keskuskomiteaa ja syyttää sitä niin ylimalkaisesti esittämättä ainoatakaan tosiasiaa, nimitellä jos miksi spesialisteja ja sanoa heitä kaikkia „porvarillisiksi” yrittämättä ottaa selville, keitä he ovat. Lenin mainitsi nimeltä koko joukon työläisiä, jotka ovat osoittaneet kykenevänsä tekemään työtä yhdessä specialistien kanssa, rakentamaan oikeat keskinäisuhteet heidän kanssaan ja omaksumaan heiltä sen, mikä on tarpeen. Nämä työläiset eivät ole tyytymättömiä spesialistei-

hin, motkottavat ne, jotka eivät ole suoriutuneet tehtävistään. Ottakaamme esimerkiksi vaikkapa Shljapnikov (eräs vastaväittäjäistä, joka esitti itsensä „työläisopposition” jäseneksi), joka yrittää kaikin voimin, kuten Lenin sanoi, „hautoa ilmoille erimielisyyksiä” vastustamalla sitä Leninin selostuksessaan lausumaa ajatusta, että me olemme velkaa talonpoikaistolle, ja korostamalla, että tässä muka „oppositio on eri mieltä kuin tov. Lenin”. Ja vielä samasta Shljapnikovista, joka ei millään tunnusta epäonnistuneensa työssä ja haluaa ehdottomasti selittää Arkangelin-matkansa KK:n järjestämäksi karkotukseksi. Tai tov. Bubnov, joka puhui niin paljon taistelusta virkavaltaisuutta vastaan eikä sanonut mitään siitä, kuinka hän taistelee virkavaltaisuutta vastaan vaikkapa omassa Tekstiiliteollisuuden päähallinnossaan, jossa tätä virkavaltaisuutta on yhtä paljon ja ehkä enemmänkin kuin muissa virastoissa. Siksipä — Vladimir Iljitsh varoitti zamoskvoretshjelaisia tovereita — kun kuulette tällaista arvostelua, sisällyksetöntä arvostelua, arvostelua arvostelun vuoksi, olkaa varuillanne, ottakaa selville, ehkä arvostelevan toverin itserakkautta on jollain tavoin loukattu, ehkä hän on henkilökohtaisesti pahastunut tai ärtynyt, mikä juuri sysääkin häntä ottamaan perusteettomasti oppositiokannan, olemaan oppositiossa opposition vuoksi.

Lopuksi tov. Lenin vastasi kirjelapuissa esitettyihin kysymyksiin selostaen seikkaperäisemmin toimilupakysymystä.